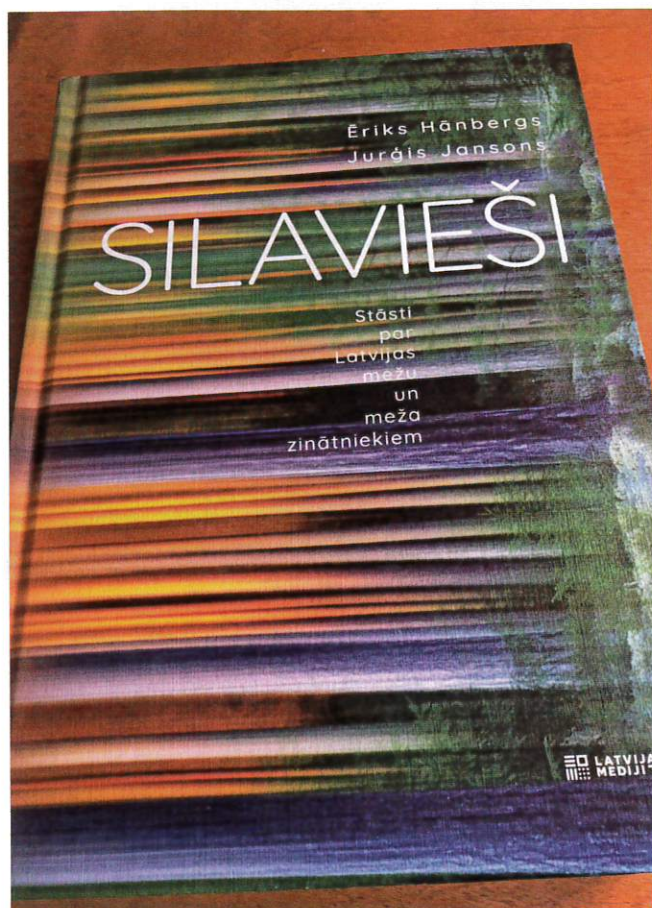

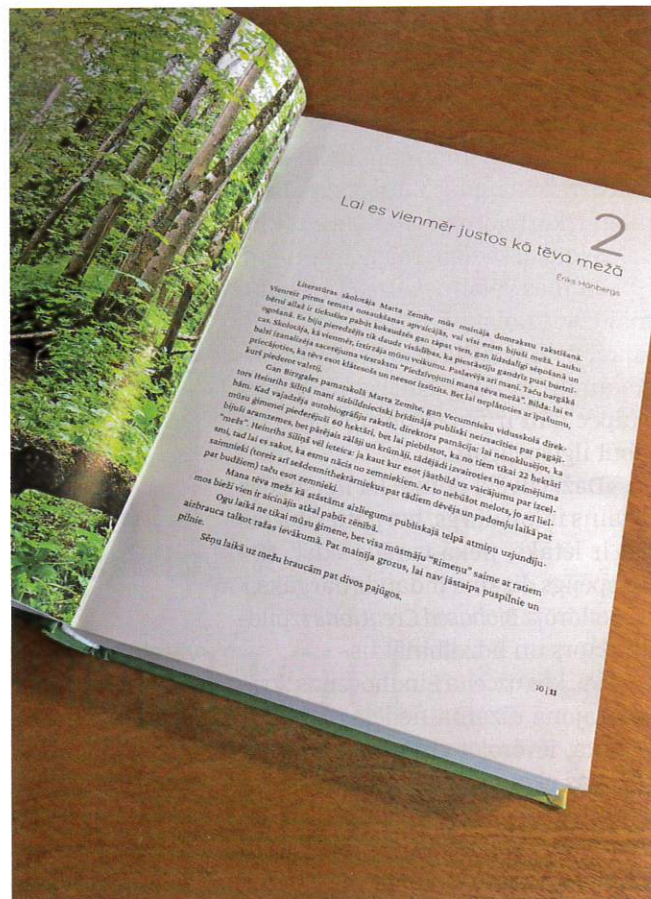
Žurnāls *Baltijas Koks* sveic Latvijas Valsts mežzinātnes institūta *Silava* kolektīvu 75 gadu jubilejā!

DZIDRA SMILTĒNA |

Uzrunājot žurnāla *Baltijas Koks* lasītājus, novembra numurā izteicu nožēlu, ka labi iecerētais pasākums, uz kuru aicināja Latvijas Valsts mežzinātnes institūta *Silava* kolektīvs, atzīmējot 75 gadu jubileju, bija jāatceļ. Diemžēl pandēmijas apstākļi bija stiprāki par mūsu vēlēšanos visiem satikties vienotā zinātnieku un meža nozares cilvēku atkalredzēšanās brīdī.

Sarūgtinājumu pastiprināja arī tas, ka šajā tikšanās reizē bija iecerēta jaunās grāmatas *Silavieši* atvēršana, ko veidojuši divi spēcīgi savas jomas korifeji – zinātnieks, *Silavas* direktors Jūrgis Jansons un rakstnieks Eriks Hānbergs.

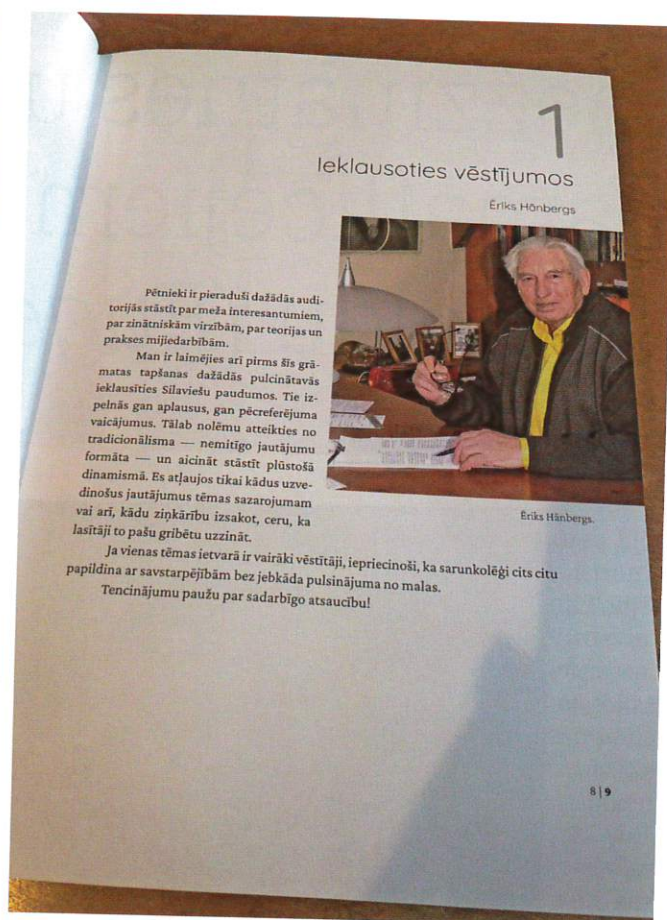
Taču kādu nedēļu pēc nenotikušā pasākuma atskanēja telefona zvans, un sarunā Jūrgis Jansons lūdza manu mājas adresi. Sākumā pat samulsu un aizsūtīju e-pasta adresi, un tikai pēc tam atskārtu, ka bija nepieciešama tieši mājas adrese. Pēc dažām dienām no *Silavas* pienāca sūtījums. To atverot, ieraudzīju pārsteidzoši skaistu un, jāsaka, arī ļoti biezu grāmatu ar nosaukumu *Silavieši*. Es pat nemēģināju šajā īsajā rakstiņā pieskarties 567 lapušu biezās grāmatas saturam, jo neviens pārstāsts nespēs patiesi uzrādīt visu, ko rūpīgā faktu atlasē un meistarīgi uzrakstītajā saturā pavēstījuši autori. Jūrgis Jansons uzrunā norādījis, ka grāmata ir par mežu, *Silavu*, *silaviešiem* un viņu draugiem. Tālākā satura atklāsmē jau ir katra lasītāja ziņā, kam laimēsies šo lielisko grāmatu iemantot.

Varu sniegt vien nelielu ieskatu abu autoru sacītajā.

JURĢIS JANSONS

«Kādēļ stāstu krājumu par Latvijas Valsts mežzinātnes institūtu *Silava* sāku ar brīvības pieminēšanu? Tādēļ, ka tā ir mūsu darba pamatā. Ikviens zinātnieks pēc savas būtības ir mākslinieks, kurš savas izpausmes pilnību var piedzīvot, tikai būdams brīvs. Brīvs no uzraudzības, amata aprakstiem, varmācības un birokrātijas. Brīvs no nabadzības un tās mūžīgajām pavadonēm – iztapības un pazemības. Par sava darba mērķi esmu uzskatījis *Silavas* stiprināšanu kā jumtu, zem kura pulcēties nepieradinātiem, brīvību mīlošiem un labā nozīmē nedaudz haotiskiem un neprognozējamiem cilvēkiem. Bet no viņu (mūsu) kopīgas darbošanās izriet tie vērtējumi un labie vārdi, kurus esam saņēmuši no daudzajiem *silaviešu* draugiem un ar prieku iekļāvuši šajā grāmatā.»

ĒRIKS HĀNBERGS

«Ar šiem piemēriem es raksturoju būtiskāko: jāieklausās atzaru gudriniekos.

Un idejas jāpraktisko.

Ar saimniecisku tvērienu un vērienu. Un radošu risinājumu.

Mans tēvs savā mežā jutās ne tikai kā īpašnieks. Bet arī kā tautsaimnieks. Lai privātpašums valstiskā ietvarā turētos līdzsvarā.

Tagad valsts neatkarīgi no tā, kādos īpašuma ietvaros ir meži, ir ģimene, kurai ir iespēja ieklausīties nozares gudriniekos – mežzinātnes institūta *Silava* personībās.

Grāmata ir veltījums šodienības un tālredzības būtiskiem piedāvājumiem.

Lai es jebkurā mežā varētu justies kā tēva mežā. Kā tālredzīga saimnieka mežā.»

Paldies par šo skaisto un saturā bagāto grāmatu! Lai *Silavai* garš mūžs, rosinošs brīvības gars un neizsīkstoša griba rūpēs par mūsu mežiem! ◻